

A Ferencvárosi Természetbarát Sportkör
Barlangkutató Szakosztály
/1114.Bp.Bartók.B.19./

J E L E N T É S E 1 9 9 2 - é v r e ,

1/. Szabadság-barlang /Égerszög/

Sajnos a betervezett térképezés és a kőzetmintavétel nem jött össze. A fotózás sikerrel járt. A képek felkasírozása még nem készült el de ami késik az nem múlik. Az új járatok keresgélése /I.6.III.28.V.23.VI.27.IX12.XI.22/ sikerrel járt. A Kürtő folytatásában plusz tizenöt méter. Ebben a szakaszban minden „fogás” mozog! Vezet tovább a járat, csak az egyértelmű életveszély miatt nem tanácsos tovább menni. A másik új szakasz a Fülke folytatásában helyezkedik el Kb. 20 m. Itt a képződmények védelme érdekében nem szabad közlekedni. Csodálatos kristálymedencék, heliktitek és egyéb szépségek találhatóak. A harmadik új szakasz a végponttól indul. Az 1991-es végponton levő ferdén elcsúszott kőzettömb alatt kell átbújni. Ez a szakasz képződmény nélküli igen keskeny „kutyaszorító”, Kb 30 m, folytatása járhatatlanul elszűkül. Még van néhány hely, ahol érdemes kapingálni.

2/. Danca-barlang /Égerszög/

Az 1991-es vízátfolyás által veszélyessé vált két helyen az omladékokat aláfalaztuk /III.29.VIII.30/. Falazáshoz a helyszínen és a közeli járatszakaszokban található kőzetet használtuk fel. A Névtelen víznyelőbe beomlott törmeléket kitermeltük /VIII.16/. Nem okozott nagy átrendeződést.

A Gyökérkúti-víznyelő ácsolata javarészt tönkrement, anyagihiány miatt javítását elvégezni nem tudtuk.

3/. Teresztenyei-barlang

Három alkalommal /VI.6.28.VIII.29/ termeltük ki felszínre a járatban felhalmozott törmeléket. Gyakorlatilag teljesen reménytelen vállalkozás. Elhordhatjuk az egész hegyet. Egyszerűbb lenne kőbányát nyitni, úgy össze van aprózódva a barlangot befoglaló kőzet.

Egyéb tevékenység:

Csoportunk ősszel egy „Alapfoku barlangjáró” tanfolyamot szervezett, mely jelenleg a vizsgaidőszaknál tart. Tagjaink egyénileg és csoportosan sok bel és külföldi felszíni és barlangtúrán vett részt. Az egyik túráról az alábbiakban Vajda Gábor számol be.

KAMCSATKA 1992 július 10-től augusztus 21-ig.

Résztvevők: Gajdics Katalin, Nagy Ilona, Nagyváty János, Szabó Pál és Vajda Gábor.

Mint tavaly a Kaukázusba, ugyan úgy a Nyíregyházi-gyorssal indultunk a tűzhányók földjére. Szűkös anyagi forrásaink miatt egy elég körülményes utazás állt előttünk. Sokszori átszállással és az Orosz-utazási „maffiát” igénybevéve jutottunk el július 15-én Petropavlovszk-Kamcsatszkijba /PTP/. A város fekvése csodálatos de a központon kívül mindenhol, a szépnek nem mondható, eléggé elhanyagolt lakótelepi betonkockák látványa fogadja a látogatót. Első túránk az Avacsa és Korják vulkánokra vezetett. Ez „PTP”-től jól látható, kb 70 km-re fekszik. Mivel először voltunk kint, nem ismerve az itteni lehetőségeket, busszal és 25 km-es gyaloglással értük el a „MUP”-bázist, mely kb 700-750 m tengerszintfeletti magassággal bírt. Ez az egyetlen igazán idegenforgalmi helyük. Nagyon későn értünk fel a bázishoz, így csak délután 1 órakor indultunk az Avacsa 2741 m magasságban nyíló kráteréhez. A látvány számomra alvilági volt. Nem egy egyszerű mélyedést láttunk,

hanem a kráter belsejében feltolódott, kihült lávapúpót, aminek barlangjaiból, hasadékaiból és repedéseiből erősen áramlott kifelé, a lentről feltörő vulkáni gáz. Ezeknél a nyílásoknál különböző kiválásokat láttunk, főleg kén de megfigyelhettünk cseppkőszerű habkönnyű kiválásokat. Táborunkba éjjél után érkeztünk vissza. Egy pihenőnap után hajnali négy órakor indultunk a Korják 3456 m magas csúcsára. Ennek a vulkánnak már nincs krátere és kigőzöl-gése is csak a lábánál van állítólag, amit én nem tapasztaltam. A Korják inkább alpinista élményt nyújt, mivel egyszerre 2700 m szintkülömbiséget kellett megtennünk. Sajnos a csúcson felhőben voltunk, így a panorámát ki-hagytuk. Túránk 20 órás volt, a felhőkben való bolyongá-sunkkal együtt. Visszatértünk „PTP”-be, ahol pont az even-ként megrendezett, tengerészparádét tekinthettük meg jú-lius 26-án. Rengeteg hadihajót, hagyományos és atomten-geralattjárót lehetett megszemlélni.

Következő túránk a félsziget déli részére a Mutnovszkaja 2322 m magas tűzhányójára vezetett. Paratunkán, a fürdő-községen keresztül jutottunk el Termálnijba, ahol két ka-maz tehergépkocsival jutottunk fel kb 8 km híján, egy geotermikus állomásra. Itt turbinákat hajtanak meg a föld-ből feltörő gőzzel, ami elektromos áramot termelő gene-rátorokat forgat. Itt éjszakáztunk, majd másnap indultunk a kb 15 km-re levő vulkánhoz. Az állomás könyvtárosa előre figyelmeztetett minket, hogy a tűzhányó kráterében csak a kijelölt ösvényen haladjunk, mivel pár évvel ezelőtt egy turista, fényképezés közben belezuhant egy „iszapfortyogóba” ahonnan nem is jött ki többé. A Mutnovszkaja lábához egy hosszú gerinc mellett, hófoltokon oldalozva jutottunk el. Majd egy vízesés mellett elhaladva jutottunk a vulkán ka-nyonjába, amiben gleccser húzódott. Rajta gyalogoltunk a „spatnik” között, míg el nem értük a kráter peremét. A nem túl mély kráterbe lemenve, csodálatos látványt nyújtott a rengeteg „fumarola”, melynek szélén kénkiválás már tölcse-rt is formált. Találkoztunk a félelmetes „iszapfortyogóval” is. Közben a gleccserekből kifolyó vizet a fumarolákból feltörő gázok melegítették, melyek alkalmasak voltak lábáztatásra.

Ugyanazon az úton tértünk vissza az állomásra, amin jöttünk, egy kis eltévedéstől eltekintve. Hatalmas nagy ködbe, felhőbe kerültünk, amiből az állomásnál már eső esett. Szerencsénkre az állomás könyvtárosa megszánt minket és így nem kellett az esőben sátraznunk. Ezt az éjszakát könyvek között jó meleg helys¹égben töltöttük. Sajnos másnap sem állt el az égi áldás. Ez megghiúsítja a Gorelaja nevű vulkán megmászását. Még aznap elindultunk PTP-be egy "URAL" teherautóval. Párszor elakadva, de szerencsésen visszaértünk a városba.

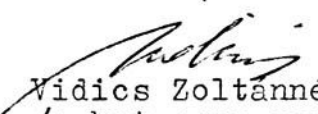
Utóljára a „Tolbacsik” tűzhányót vettük célba, mely a legtávolabbi és egyben a legmagasabb volt utunk során./3682m/ PTP-ből Kozirevszkbe nincs buszközlekedés. Legtávolabbi helység ahová busszal el lehet jutni a 300 km-re fekvő Milkovó, ahonnan még 200 km Kozirevszk, amit csak teherautóstopppal lehet megtenni. Ha megteheti az utazó, akkor érdemes egy kis kitérőt tenni Esszó felé, mert nagyon szép a völgy, amiben haladunk és az elágazástól kb 30 km-re található egy fürdőbázis, ahol mindenféle „nyavaját” lehet gyógyítani. Kozirevszkből némi alkudozás után, sikerült megállapodnunk a fiúkkal, akik elszállítottak minket a Tobalcsik oldalába, ahol a „Vizesés” nevű házikóban szálltunk meg. Következő nap eljutottunk a vulkán krátere alá, ahol felvertük a sátrainkat. Másnap szerencsére szép időre ébredtünk és nekivágtunk a hegynek. Felértünk egy hatalmas, havas platóra, melybe óriási nyílás tátongott. A kráter kb 1000m széles és 600 m mély, melynek aljából szürkés gázok törnek fel. Körbesétáltuk, majd elindultunk a csúcsgerincen, hogy meghódítsuk a Tolbacsik 3682 m-es ormát. Sajnos fent a panorámában megint nem gyönyörködhattunk, csak néha láttunk ki a felhőkből. Nem is időztünk sokáig itt, hanem vissza-indultunk a sátrainkhoz. Kozirevszkgig gyalog tettük meg a visszafelé vezető utat, mivel a megbeszélte találkozóra nem értünk oda, hogy teherautóval levigyenek a hegyről. Három napi kemény gyaloglásba került, míg átverekedtük magunkat a tajgán. Bár fárasztó volt, de utólag nézve csodálatos és szép, izgalmakban gazdag túránk volt. Sajnos az idő rövidege miatt, a kényelmetlenség és talán

a honvágy, ami hazaszólitott minket. Két nap alatt értünk PTP-be, ahol kerozin-hiány és egyéb bürokratikus problémák miatt egy hetet rostokoltunk. Augusztus 21-én érkezünk Budapestre.

Felszerelés: Kamcsatka tűzhányói nem igényelnek különleges felszerelést, kivéve ha egy működő vulkán kráterébe kívánunk leeresztkedni. Mi a magas hegyeknél általában használatos felszerelést vittük magunkkal, vagyis: hágóvas, jégcsákány, síbot, sátor, meleg hálósák és bakancs. Ruházat: A hósapkával fedett vulkánok tetején nagy a hideg ezért szükséges a pehelykabát. A hegyek lábánál, az erdőségekben rengeteg a szúnyog, amennyiben nem tudjuk áthidalni ezt a szakaszt valamilyen gépjárművel, akkor érdemes moszkítóhálót vinni, vagy a városban beszerezni /SZUKU-szerű/ szúnyogriasztót. Kamcsatkán sok az eső nyáron, ezért a jófajta esőkabát is szükséges. A mágneses anomáliák miatt pontatlan lesz a tájolónk, de azért érdemes magunkkal vinni mert a térképeken általában jelölve van az eltérés mértéke.

Élelmezés: Mindent meg lehet vásárolni. Kamcsatkán a keményvaluták közül a dollárt szeretik legjobban, de beváltják a márkát, frankot és a silinget is. Utazási költség: Csak akkor lehet olcsón utazni Oroszországban, ha megtudjuk találni a kiskapukat, amivel igénybe tudjuk venni a kinti dotációkat. Egyébként kb 100000 Ft körül kellene fizetnünk az útért, sőt a szállás is sokkal drágább, mint nálunk a szállodákban.

Égerszög, 1993 február 20.

Vidics Zoltánné
/a kut.csop.vezetője/

A Ferencvárosi Természetbarát Sportkör
Barlangkutató Szakosztály
/1114.Bp.Bartók B.u.19./

M U N K A T E R V 1 9 9 3 - é v r e :

1/. Szabadság-barlang /Égerszög/

Az 1991-ben feltárt szakasz részletes felmérését és a barlangszakaszt befoglaló kőzet vizsgálatát tervezzük. /1992-re már terveztük de elmaradt./ A végpont feletti felszíni területen 2-3 helyen tervezzük akna mélyítését a barlangba való bejutás reményében. Ez a három tervezett akna a Borzos-töbörben helyezkedik el.

2/. Danca-barlang /Égerszög/

A barlang Szifen-előtti szakaszának megfigyelését és a víznyelőinek karbantartását tervezzük.

3/. Teresztenyei-barlang

1993-ban szüneteltetjük a barlang kutatását.

Megjegyzés:

Az újonnan feltárt üregszakaszokat felmérjük. Munkálataink során előkerült lalatanyagokat megfelelő szakembereknek vizsgálatra továbbítjuk. Az újonnan feltároló üregeket fotózzuk. Az általunk kutatott barlangok felszíni területén terepbejárásokat végzünk.

Égerszög, 1993 február 17.

Vidics Zoltánné
/a kut.csop.vez/